

Slovenski poslanci nadaljujejo obstrukcijo. Nemško nacionalna večina se premalo ali skoro prav nič ne ozira na potrebe slovenskih prebivalcev na Spodn. Štajerskem. Koliko predlogov, prošelj in želja leži pokopanih v odsekih in ne pridejo v poštev v proračunu. Posebno vinorejski odsek bi se imel baviti z najvažnejšimi odloki za Spodnji Štajer! Zgornji Štajer ne rabi tega, ker se niti približno toliko ne bavi z vinorejo. Zato so sklenili slovenski poslanci v štaj. deželnem zboru preprečiti ali vsaj zavleči odobrenje proračuna za deželo Štajersko in to se jim bo tudi posrečilo. V nadaljevanju obstrukcije so bili poslanci tam bolj potrjeni, ker so dobili iz vseh krajev slovenske dežele brzojavne — skupaj dosedaj nič manj kot 20 —, ki vsi prinašajo vesti, da ljudstvo odobrava obstrukcijo slovenskih poslancev v deželnem zboru.

Pred zaključenjem seje dne 8. t. m. je vložil poslanec dr. Dečko predlog glede uravnave Voglajne. Posestniki ob tem potoku prav britko občutijo škodo, ki jim jo povzroča Voglajna, ker preplavi najmanj enkrat vsako leto vso rodovitno dolino, uniči ali pa odnese vse pridele in ustavlja promet vozov in pešcem. Predlog je zato s tem večjim veseljem pozdravljati, če bo le naduta nemška večina v štaj. deželnem zboru, ki nima srca za slovenske prebivalce, hotela kaj v ta namen storiti.

Poslanec Pirmer vpraša zaradi uporabe slovenskega jezika pri pouku veronauka na ljudski šoli v Studenčih. Kakor se vidi iz interpelacije, smatra ta poslanec Avstrijo res popolnoma za barbarsko državo, kjer bi se s slovenskimi učenci niti slovenski ne smelo govoriti. Na tak način bi nas radi ugonobili. Bomo videli, kaj odgovori g. namestnik, na katerega se je poslanec mariborskega mesta s to interpelacijo obrnil.

Podpora za sevniški in kozjanski okraj.

Predlog poslancev Žičkar, dr. Ploj in tovarišev glede podpore za nekatere posestnike v okrajih Sevnica in Kozje:

Visoka zbornica! V tekočem letu je trpelo mnogo posestnikov ob hudourniku Sevnica v vrbini Zabukovje vsled trikratnega preplavljenja imenovanega potoka silno veliko škodo, ki trpijo radi tega veliko bedo. Največjo škodo je povzročilo tretje preplavljenje dne 18. oktobra 1904. Ne le samo otavo je voda oblatila, temveč mnogo rodovitne zemlje je voda odtrgala in odnesla.

Vsled mnogoterih vremenskih nim v letih 1903 in 1904 so tudi prebivalci občine Sevnica, kakor oni iz občine Presično v okraju Kozje v največji sili, kakor spričujejo dopisi dotičnih županov.

Slednjič prosi Janex Zmajšek v občini Prevorje, ki je pogorel 14. septembra t. l., za milostno podporo v svoji bedi. Žal, da ni mogel pravočasno zavarovalnici odraščati letnega zavarovalnega doneska. Njegova tuzadevna zahteva se je odklonila.

Podpisani predlagajo torej: Visoki deželni zbor naj sklene: Prebivalcem v občinah Zabukovje, Sevnica, Presično in Prevorje, ki trpijo veliko bedo, naj se podeli iz deželnega premoženja primerna podpora.

V Gradcu, dne 26. okt. 1904.

Žičkar in tovariši.

Rusko-japonska vojna.

Vse kar je ukrenila Japonska zadnji čas, priča, v kaki stiski je. Srečni niso bili Japonci v ti vojski. Če bi jim bila sreča mila, ne smel bi biti Mukden v ruskih rokah, ne smela bi stati južno od Mukdena velika ruska vojska. Čala južna Mandžurija in Port Artur bi morala biti v Japonskih rokah. Potem bi se lahko reklo, Japonci so imeli lepe uspehe. Rusko mandžurijsko armado bi bili morali uničiti takoj v začetku, ko je še bila maloštevilna. Prijeti bi jo bili morali z vsemi silami, ne pa cepiti svoje moči v dva dela. Zdaj niso dosegli v Mandžuriji in ne pri Port Arturju nikakih uspehov. Vso svojo nemoč so pa pokazali Japonci pri Ljaojanu. Takrat so imeli priliko uničiti celo rusko armado, ki je stala pred njimi. Toda njihova moč je bila preslaba. Kako jim bo šlo, ko pride še druga ruska armada na bojišče!

Na suhem.

V Mandžuriji, kjer je nastal zadnje dni jako hud mrz, se še vedno ni nič spreme-

nilo. Obe sovražni armadi si stojita v utrjenih stališčih nasproti. Maršal Oyama je zahteval 70000 mož v ojačenje. Dve diviziji ste mu prišli na pomoč od Port Arturja. Tako ojačen hoče začeti prodirati proti Rusom. Ako Kuropatkin ni dobil dovolj novih moči, da bi se uspešno postavil nasproti, se bo počasi, trdovratno braneč posamezne postojanke, umikal proti Tjelinu. Svojo nalogo, odvrniti Japonce od Port Arturja, je izvrstno rešil. Ne le, da niso Japonci mogli poslati k obleganju armadi od mandžurijske armade pomoč, so celo sami rabili od nje pomoč. Poroča se, da se bo začela prava vojska se le, ko bo zbrana druga ruska armada na bojišču. Dozdaj ima Kuropatkin okoli 400.000 mož.

Na morju.

Baltiško brodovje je zapustilo špansko luko Vigo, kjer je zapustilo samo štiri ruske častnike, ki bodo zagovarjali dogodke pri Hulu. Na potu v Tanger, marokanska luka na afrikanskem obrežju, južno od Gibraltarja, se je približalo brodovju več angleških ladij. Ko so jih Rusi opazili, so se postavili v bojno vrsto. Nato so se angleške ladje oddaljile. Dne 5. t. mes. je zapustilo baltiško brodovje Tanger ter odplulo v neznano smer.

Tudi vladivostoško brodovje se pripravlja, da odpluje na visoko morje. V kratkem utegnejo dospeti važna poročila o njegovem delovanju. Javlja se, da je brodovje popravljeno in pripravljeno na odhod. Sumi se celo, da je brodovje že odplulo. To brodovje sicer nima več one brzine kakor prej, toda lahko moti prevažanje japonskih čet ter prisili admirala Toga, da odpošlje del svojega brodovja izpred Port Arturja.

Port Artur.

Ceravno so Japonci obljubili Port Artur svojemu Mikadu v dar na njegov rojstni dan dne 3. t. m. ter so to obljubo hoteli izpolniti na ta način, da so cele tedne prej trdnjavo napadali, je bilo vse zastoj. Trdnjava se hrabro drži in odbija vse napade tako, da še Japonci do zdaj niso dobili ne ene glavnih utrdb v svoje roke. Pri teh napadih so imeli Japonci vsak dan 300 ranjenih. Ker niso Japonci imeli pri utrdbah nobenih vidnih uspehov, so se v svojih poročilih bahali s tem, da so vse ladje, ki so v portarturški luki, od njihovih krogelj tako poškodovane, da so se potopile; samo ena ladja še baje plava v luki. Druga njihova poročila pa zopet pravijo, da namerava portarturško brodovje predno pade trdnjava vdreti iz luke, napasti Toga ter si pribojevati izhod. Kako se morejo brodovja, ki je že potopljena, Japonci bati in ga stražiti? Lažnivo je torej njihovo poročilo. Ž njim hočejo samo nekoliko prikriti svoje neuspehe pri utrdbah.

Poročevalec »Raisterjevega urada« je brzojavil z dovoljenjem generala Steseljina iz trdnjave dolgo poročilo o obleganju trdnjave od meseca avgusta pa do 27. okt. Poročilo popisuje boje od dne do dne od tedna do tedna, kako so Japonci zdaj z večjo zdaj z manjšo silo napadali trdnjavo. Toda vkljub velikanskim izgubam si niso pribojevali nobenih znatnih uspehov. Najhujši so bili boji med 19. in 24. avgustom t. l. V teh dneh so izgubili Japonci 14.000 mož. Štiri sto topov je grmelo tisti čas noč in dan proti ruskim utrdbam. Edini uspeh teh 6 dnevnih bojev je bil, da so si Japonci priborili postojanko Barjuzan. Od 24. avg. pa do 8. septembra so Rusi vsako noč naredili izpade ter pri tem potolkli japonske vojake, ki so delali jarke. Vsi ti boji so bili izredno ljuti. Japonci so se posluževali vsakovrstnih zvijač. Japonski pijonarji, ki so imeli nalogo prerezati ruske žice, so se naredili mrtve ter so potem, ko Rusi niso več pazili na nje, prerezali žice. Zlorabljali so tudi belo zastavo. Blizali so se z isto trdnjavi, med tem so pa začeli streljati. Vsled tega so bili Rusi zelo razjarjeni in niso prizanesli nikomur. V začetku so imeli Japonci samo topove po 4-7 palcev, koncem avgusta so dobili po 6 palcev in 14.

septembra so dobili po 11 palcev. Dne 17. sept. zvečer so napadli Japonci 203 metre visoki Numavkojama-grič. Te napade so nadaljevali tudi naslednje dni brezuspešno. Konec poročila pripoveduje o obstreljevanju trdnjave in ruskih izpadih do 27. oktobra.

Iz Čufu, kitajskega mesta južno od Port Arturja se poroča, da so bili boji od 29. oktobra do 2. t. m. hujši kakor vsi poprejšnji. Pri utrdbi Itschan so Rusi uničili cele japonske bataljone, ter odbili vse napade tudi pri drugih utrdbah. Japonci so zopet imeli grozovite izgube, čeravno niso skoro nič dosegli.

Na Japonskem

postaja vedno bolj tiho in otožno. Mnogi, ki se je prej rila po mestnih ulicah, čakajoča zmagovalnih vesti z bojišča, je izginila. Zginili so tudi slavoloki in zastave, ki so proslavljale zmage. Časopisi, ki so prej prinašali dolga poročila o japonskih zmagah, podobe, ki so kazale, kako premaga jeden japonski vojak pet ali šest ruskih, so postali malobesedni, podobe so izginile. V ožjih krogih se že slišijo obupne besede o izidu vojske, prejšnjega zaupanja ni več. Naznanilo o velikanski pojedini povodom padca Port Arturja je izginilo iz časopisov. Tudi višji krogi že sprevidevajo, da gre japonska slava k zatonu. Vsi Japoncem prijazni listi se ne ogrevajo več za nje, vrhutega so pa začeli japonski papirji in denar zgubljati veljavo. Samo en hud japonski poraz in Japonska pride na kant. Usodni trenotek se bo vedno bolj blizal, čim bližje bo prihajalo baltiško brodovje. Zadnje dni pa jim ne da spati vladivostoško brodovje, ki baje zopet vznemirja ladje v Japonskem morju, da pograbi kako prevozno ladjo. Četudi ni res, da je Skridlov iz Vladivostoka, pa strah je še Japonce.

Mikado je priredil dne 3. novembra ob priitki svojega 52. rojstnega dne pojedino, pri kateri je pozdravil tudi diplomatske zastopnike tujih vlasti ter obžaloval, da na vzhodu še vedno ni miru. Napil je na zdravje onih vladarjev, ki so zastopani tu po svojih zastopnikih. Belgijski poslanik, ki je izmed vseh diplomatov najdalje na japonskem dvoru, je čestital cesarju ter obžaloval, da vojaka še ni končana. Mikado je nato dejal: »Tudi mi izrekamo svoje želje po miru (aha!) s tem večjim povdarkom, ko globoko ganjeni obžalujemo nesrečo, ki jih je vojska povzročila v mnogih družinah ter vidimo tisoče plemenitih žrtev, ki se na obeh straneh bore z veliko hrabrostjo in neomejenim junaštvom ter prelivajo svojo kri.« — S teh besed se vidi, da je Japoncem že žal, da se začeli vojsko. Krivi so si pa tega le sami.

Politični ogled.

Novi poljedelski minister grof Buquoya (Bukoa) je bil 31. m. mes. predstavljen uradnikom poljedelskega ministrstva. Na pozdrav sekcijekega šefa barona Becka je odgovoril minister, da noče razviti nikakega programa, ker je program v njegovi preteklosti. Skupno delovanje bo povzročilo, da bo poljedelsko ministrstvo varovalo poljedelske misli. Za svojo glavno dolžnost smatra, varovati koristi domačega poljedelstva in gozdarstva, koristi prebivalstva in pred vsem onega kmečkega stanu, ki se bori za svoj obstanek.

Nov pravosodni minister? V višjih političnih krogih se mnogo govori, da dobimo novega pravosodnega ministra. Dozdaj je opravljal ministrski predsednik dr. Körber opravke pravosodnega ministra, odkar je pred dvema letoma odločil prejšnji pravosodni minister Spenshoden to službo.

Nemška podivjanost. V Inomestu, glavnem mestu na Tirolskem, je vlada ustanovila začasno pravoslavni oddelk vseučilišča z italijanskim učnim jezikom. Kajti Italijani, ki tvorijo skoro polovico prebivalstva na

Tirolskem, so zahtevali po vsi pravici svojo vseučilišče. To pa seveda ni ugažalo nestrpnosti Nemcev, ki na privoščijo nobenemu narodu njegovih šol. Ko se je torej dne 3. t. m. otvoril italijanski pravoslavni oddelek, nahujkali so Nemci svoje dijake in mestno fakinszo, da je napadla italijanske dijake in italijanske goste, ki so prišli v Inomost k otvoritvi. V noči od 3. do 4. t. m. so nemški divjaki izvršili svoje črne nakane. Ko je zapustila večja družba Italijanov hotel »Pri belem križu«, kjer je shajališče Italijanov v Inomostu, jih je na cesti napadla velika tolpa Nemcev in jih začela grozovito pretepati. Italijani so bežali v hotel nazaj. Več tisoč Nemcev je sedaj napadlo hotel, v katerem je bilo 120 Italijanov. Nemci so hotel oblegali in ga skušali s silo vzeti. Položaj je bil za Italijane obupen. V trenutku največje nevarnosti so začeli torej Italijani streljati iz revolverjev. Pri tem so ranili šest oseb. Zdaj je še le bil ogenj v strehi. Policija je komaj skrivaj odpeljala in rešila Italijane. Ko so vdrli Nemci v hotel, so razdejali vse, kar jim je prišlo v roke. Pa s tem še ta razdivjana nemška tolpa ni bila zadovoljna. Drli so v svoji slepi strasti naprej ter pobili in opustošili na potu vse kar je bilo italijanskega: italijanske napise, gostilne, pobili okna italijanskim profesorjem in uradnikom. Slednjič so znosili svojo jezo nad poslopjem, kjer je bilo novo italijansko vseučilišče. Razbili so vrata, vdrli v poslopje ter razbili vse, kar jim je prišlo v roke in kar je bilo sploh mogoče razbiti. Klopi, omare, peči in drugo pohištvo so razbili in kosce zmetali na ulico. Zunaj pa je druga nemška tolpa vsak kosček, ki je priletel iz hiše, pozdravila s groznim hajlanjem. Policija ni mogla nič opraviti, moralo je priti vojaštvo na pomoč. Toda tudi pred temi se niso umaknili Nemci. Metali so na vojske kamenje in to s tako silo, da so bili slednjič vojaki prisiljeni, rabiti bajonet. Pri tem je bilo več razgrajčev ranjenih, eden izmed njih zelo težko, da je še isto noč umrl. Množica se tudi dalje ni dala miru, ampak je še razbila okna stotniku, ki je poveljeval vojske, namestniku in drugim veljavnim osebam. Tako izgleda ta slavna »kultura« mogočnega sosednega naroda, katero hvali »Štajerca«. Ti Nemci so bili hujši kakor divjaki. Divjaku se ne zameri če je divji, ker se ni nikoli nič učil, toda, da so olitani nemški meščani tako zdvijani, tega je krivo samo strastno sovraštvo do vsega, kar ni nemško. Povdarjati se mora, da Italijani niso dali nobenega povoda za nemire, temveč so začeli Nemci besneti le vsled svoje narodne nestrpnosti! Radovedni smo, kako bo vlada postopala.

Nemški dijaki proti slovanskim. Vsled dogodkov v Inomostu se je polastila tudi vsenemških dijakov v drugih mestih podivjanost, da so začeli hruliti proti vsem kar ni nemškega. Tako so v Gradcu naredili dijaki nemire, katerim se je pridružila poulična fakinaža, ki je z dijaki na čelu napadla neko italijansko prodajalno s kamenjem. Druge italijanske prodajalne so pa med tem zaprle. Pri zborovanju na vseučilišču so ti nemški divjaki (pa ne dijaki) zahtevali, naj se slovanski dijaki izključijo od vseh podpor. Na tak grd način, ki je pa popolnoma sličen onemu v Inomostu, hočejo ti ljudje dati duška svoji tevtonski jezi. Tudi na Dunaju so napovedali nemški »burši« vsem nenemškim dijakom sovraštvo in preganjanje. Nekatere posamezne slovenske dijake so vrgli iz vseučiliščne avle. S tem so hoteli pokazati svojo nemško nestrpnost, ki črti vse, kar ni nemškega. Ta nemška oholost presega že vse meje. Akoravno ni v Avstriji niti ena tretjina nemških prebivalcev, čez dve tretjini pa nenemških, vendar ta peščica Nemcev komandira s pomočjo nemške vlade celo Avstrijo. Iz vseh izgrediv, katere so povzročili dogodki v Inomostu se vidi, kakšno komedijo si upajo Nemci uprizoriti, če jim ni kaj po volji. Da pri tem poškodujejo tujo imetje kakor roparji, to jim ni mar. Saj vedo, da se jim nič ne zgodi

Bulgarija in Srbija. Te dni je obiskal srbski kralj Peter I. bulgarskega kneza Ferdinanda v Sofiji. Vlada sta se pozdravila prav priščno. Ljudstvo ju je burno pozdravljalo. S tem je srbski kralj vrnil bulgarskemu obisk. Upamo, da se bosta s tem približala bratska naroda in da se bo med njima razvilo prijateljsko razmerje, katerega smo pogrešali od bitke pri Slivnici, kjer so bili Srbi vsled krivde nesrečnega kralja Milana od Bolgarov tepeni. Takratno vojsko je srbski kralj Milan brez vsakega vzroka začel ter je prejel s porazom tudi zaslužen plačilo. Če se bosta naroda zblížala, bo to tudi vplivalo na turški Balkan, kjer vlada hudo sovraštvo med obema narodoma, namesto da bi se bratski podpirala v boju proti Turčinu.

Dopisi.

Sv. Trojica v Slov. gor. (Razne novice.) Tukajšnje trirazredno šolo so razširili v štirirazredno. Dosedanje nadučiteljevo stanovanje so spremenili v šolsko sobo, za nadučiteljevo stanovanje so pa postavili novo, lično hišo na šolskem vrtu. Novo hišo in stanovanje so 2. novembra blagoslovili. Kot četrti učna moč je prišla k Sv. Trojici učiteljica gđ. Dezimira Dolžan iz Stopič na Dolenjskem. — Trojiska fara je priredila dne 3. novembra slovesno jubilejno procesijo k Marijini cerkvi v Negovo. Spremljali so jo trije domači gospodje duhovniki. Udeležba je bila velika. Jako lepe so peli trojiski pevci med službo božjo, vsa čast jim. — Tudi v Slov. gor. so začeli ljudje vedno bolj in bolj žganjico piti. Dokaz za to vam je, da je nek krčmar v Slov. gor. preteklo leto sam 24 polovnjakov žganjice iztočil, oziroma špirita in vode, tako imenovanega »kožuha«. In to v vinskem kraju! Nasledki so naravni: Pijančevanje, pretepi, razuzdanost, hiranje moči.

Iz Vidma. (Naše občinske volitve) ne dajo spati neki tukajšnji siroti. Sirotej je na Vidmu vsled znanih goljufij izgubil vse zaupanje; pa »Štajerca« in »Slov. Naroda« sta ga z veseljem sprejela v svojo službo. In tako »farba« to človeče obadva lista; vsaj drugega dela nima. »Štajercu« naznanja, da so se volitve vršile 20. oktobra in da je zmagala Žičkarjeva stranka; »Slov. Narodu« pa, da so bile 24. oktobra in zmagale »Žičkarjeve verige«. Obojno poročilo je izmišljeno. Volitve se niso vršile ne 20. in ne 24. oktobra, ampak 29. oktobra. Nesrečnim bralcem »Slov. Naroda« poroča tudi o nekem kompromisu, ki so ga baje kmetje ponudili pred volitvijo dekanu Žičkarju. Zopet vse zlagano. Kar ta tako imenovani kompromis zadeva, je pač dopisun »Slov. Naroda« morda slišal nekaj o tem zvoniti. Resnica je le, kolikor nam je znano, da je prišel nekdo h g. Žičkarju, pa ne kmet, ter mu nasvetoval, naj se sprejmejo med občinske odbornike vsi videmski nemškutarji in liberalci, med njimi tudi sicer pošten mož, ki pa je trd Nemec in protestant in se je še le pred kratkim naselil na Vidmu. Ta posredovalec med tako imenovanimi »kmeti« (?) in Žičkarjem pa se slednjemu ni hotel ali ni smel povedati, od koga je bil poslan. Ko bi poročevalec »Slov. Naroda« imel le nekoliko možganov, bi lahko spoznal, da na tak način se ne ponuja »kompromis«, če se niti ne ve, s kom se naj sklepa. Slednjič se še enkrat dopisun debelo zlaže, ko pravi, da je bilo izvoljenih 14 naprednih mož in 4 klerikalci. Resnica je tale: V tretjem razredu so bili izvoljeni trije od štajercijancev nasvetovani možje in 2 od slovenske katoliške stranke nasvetovana. Razložek glasov je celo neznaten. Za šestega odbornika se je žrebalo, ker sta imela Matija Golob (Štajercijanec) in Miha Planinc (od katoliške stranke) enako število glasov. Žreb je odločil za Matija Goloba. A takoj po volitvi je naznanil Franc Planinc iz Libne, katerega je volila Štajercijančeva stranka v odbor, med tem ko je on glasoval za naše može, da se ne bo nikdar

pridružil liberalcem, če so ga tudi ti volili. Tako so v 3. tem razredu trije odborniki naši, trije nasprotni. V drugem razredu je bilo izvoljenih vseh šest mož, nasvetovanih od naše stranke; v I. razredu so izvoljeni nekateri — a ne vsi — pristaši »Štajerca«. Iz tega sprevidite, da so se dopisniku »Štajerca« in »Slov. Naroda« popolnoma zmešali možgani, tako, da več ne ve, da je tri in šest devet, ne pa štiri. Smo radovedni, kaj bo to človeče še vse dopisovalo po svetu. Gospod dekan Žičkar se gotovo tudi lepo zahvaljuje za nasvet, ki mu ga ponuja »Narodov« dopisnik, da naj on gospodari v cerkvi, davkoplačevalci pa v občini. Radi bi znali, koliko davkov kaj ta dopisnik plačuje?

Iz slovenjebistriškega okraja. G. Jožef Svetlin, nadučitelj v Poljčanah, trdi v svojem popravku z dne 21. vinotoka t. l., da ni agitiral za Stigerja. Ako mu verujemo, potem je pa vendarle čudno, da se je ob času volitev ravno nasprotno javno govorilo. Nadalje trdi, da ne preganja učiteljev, ampak da zahteva samo to, kar zahteva tudi šolski zakon. Vprašamo ga: Ali zahteva šolski zakon vpošiljati neresnične tožbe o podrejenih mu učiteljih na okrajni šolski svet? Ali je prav, nekatere tovariše tožiti, drugim pa spregledati reči, ki se nikakor ne vjemajo s šolskimi postavami? Ali ni tako počejanje naravnost proti šolskim zakonom? Nadalje nam g. Svetlin v svojem popravku razodeva javno skrivnost, da so mu sedanje slov. in nemške šolske oblasti poslale še 6 pismenih pohval, in iz tega sklepa, da so mu naklonjene. Tempi passati — minoli časi —, o katerih naš dopisnik ni govoril! Res je, da je pred davnim časom kot nadučitelj v Makolah — ali po pravici ali ne, tega nečemo preiskovati — prejel nekaj pismenih pohval od takratnih šolsk. oblasti; a res je tudi, da kot nadučitelj v Poljčanah takih pohval ni več prejel. Neradi omenimo to, toda g. Svetlin nas s svojim popravkom sili k temu. Neresnično je tudi, da nasproti učiteljici gđ. Ivanki Kralj ni propadel na celi črti, češ, da je bil pri okrajni sodnji popolnoma oproščen. Vse pomankljive obravnave, proti kateri je takoj ugovarjal pravni zastopnik gđ. Kralj, bil je g. Svetlin res oproščen, toda pri prizivni obravnavi v Mariboru je na celi črti propadel. G. Svetlin se je najbrže spodtikal nad besedo »na celi črti«; toda vprašamo ga: Ako bodo Japonci vkljub nekaterim sedanjim zmagam slednjič le premagani, ali se ne bode reklo, da so bili poraženi na celi črti? Saj bi se drugače o zmagi sploh ne mogle govoriti! Slednjič nas zagotavlja g. Svetlin, da se ne bode poboljšal, ker se ne čuti dolžnega. Odkritosrečno rečeno, da obžalujemo ta njegov sklep; zakaj ako ostane pri tem, potem se tudi nadalje ne bode na naši šoli zavladala ona zastopnost in oni mir, ki je neobhodno potreben za njen resnični napredek. — Prijatelj šole.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Mladeniški shod na Homeu. Na zahtevo mladeničev v slovenjegraškem okraju se vrši v Šmartinu pri Slovenjgradcu dne 20. t. m. mladeniški shod. Predpoldan je ob 10. uri cerkveno opravilo na Homeu. Potem odkorakamo skupno na zborovališče v Šmartin. Tamkaj mladeniški shod. Po večernicah bo bralno društvo mladeničem v čast priredilo gledališčno predstavo. Mladeniči slovenjegraškega okraja, skrbite, da pride sleherni mladenič na shod!

Poročila se je učiteljica pri Sv. Antonu v Slov. gor. gđ. Pepica Stuhec, s tamšnjim učiteljem g. Antonom Vogrinec.

S pošte. Prestavljeni so: poštni pomožni